

mint a nagy külföldi számokét... Hallani se akart róla. Neki így is jó, ő nagyon meg van elégedve. Jobban szeret bóbíticsán, tálcsával énekelni, mint a parketten. Makacs-kódott. Nem lehetett rábeszélteni. Azt mondta, hogy az anyjához mindennap kijár az orvos, üdülőbe tudja küldeni a keresztéből, az öccsének meg vett a születésnapjára egy biciklit. Hagyják meg hát annak, ami eddig volt. Cukrászlánynak, a tálcsával meg a narancsokkal. Úgy akar tovább énekelni. „Buta liba” — mondta rá a tulaj. „El-szalasztja a karrierjét!” — magyaráztuk neki. Falra borsót! Hiába vagy minden.

— A múlt hónap elsején aztán nem jött be. Három esztendő után egyszerre elmaradt. Levelet irt, hogy nem teheti. Valami roppant fontos jött közbe... Nem értettük. Talál-gattuk. A vendégek reklamáltak. Végül a tulaj kiküldte Bélát a lakására. Béla nevetve jött vissza. Mi is a hasunkat fog-tuk, így nevettünk!... Képzeld, az a trampli öt éve énekel templomi kórusban. Ott megtudták, hogy éjszaka a lokálban

énekel. És azt mondták neki, hogy vagy a kórus, vagy a lokál! Erre ő a kórust választotta. Pedig az potya!... Tisztelet-beli állás... Ahítából énekel!

A lány, aki a történetet mesélte, itt egy pillanatra elhallgatott. Cigaretára gyújtott, hosszu szipkába gyúrte a cigarettát, ugy eregette a füstöt és karcsu, fius lábait lóbálta a magas bárszékről. Aztán nevetve fejezte be:

— Ismeri a Gizit?... Ott táncol X. gróffal!... Gizi tegnap találkozott vele. Azt mondja megint kékre-vörösre van fagyva a keze, a lába kilátszik a cipőből, ninces télikabátja. Zálogba tette az öccse biciklijével együtt, hogy a mamájának fizetni tudja a doktort, meg a patikát... Hát életre való egy ilyen szerencsétlen?

...Eddig volt. Vége volt... Nem mese, igaz történet. Befejezésül tessék halk orgona-szót elképzelni, télen, karácsony este, valamelyik kis szelíd, falusi templom tömjén-illatu falai között.

Lestyán Sándor

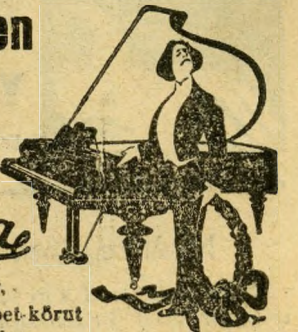
Most vegyen zongorát!

feltűnő olcsó árban, rendkívüli fizetési könnyítések mellett

Musika

zongoragyár, Budapest, VII., Erzsébet-körút 43. (Royal Apollo)

Kérjen díjmentes ajánlatot! Alkalmi bérletek Szilveszterre.

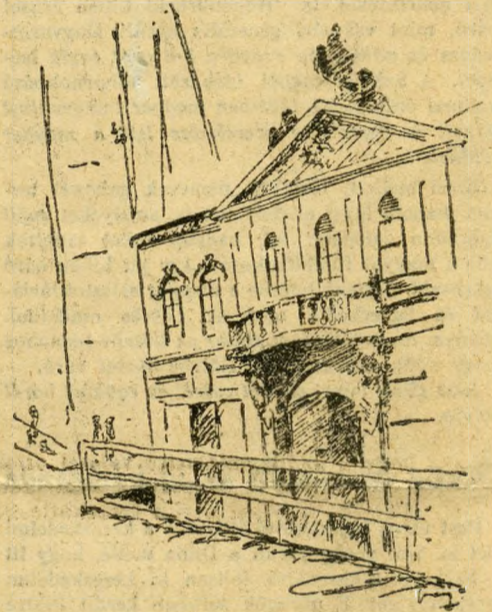

épített. Grassalkovichkékkal egyazon időben teljesített a kancellárián, tanácsosi szorgalmasan dolgozó tisztviselő volt: jutalma nem is maradt el. III. Károly császár bárói rangra emelte Péterffy Jánost és amint illeti is, a ranghoz dominium is járult.

Igy kezdődött el a vetélkedés a Grassalkovich és a Péterffy család között. A viszály első következménye az lett, hogy az új Péterffy báró elhatározta: még cifrább, még pazarabb palotát építet, mint a hatvani-utcai Grassalkoviché kuria. Alkudozni kezdett a telekre Proberger bíróval és 1750-ben meg is vásárolta örökáron Brian Mórictől egykori ingatlanát.

Péterffy-palota lesz a — serfőzdéből!

A régi házat lecsákányozták, a törmelékét elhordták és megkezdték az emeletes Péterffy-palota építését. Akkoriban, épügy, mint most, voltak divatos építőmesterek; köztük a legdrágább és legkapósabb az Ausztriában élő Mayer-

hoffer Károly. Őt hozatta el Pestre Péterffy János báró, házának építéséhez.

— Kerülhet a palota akármennyibe! — biztatta a báró a mestert — csak drágább legyen, pazarabb legyen, mint a Grassalkovichké!

— Meglesz, „Herr Baron!” — bólintott az építőmester és kidőlgözte a tervet, amelyben csak egy kifogásolnivalót talált Péterffy báró: hogy egyemeletesnek tervezték, — mikor a Grassalkovichké kétemeletes.

— Ma már kérem ez a divat! — felelte Mayerhoffer. Ez az elegáns: az egyemeletes! A kétemeletes ház szegényes. Azt mutatja, hogy kicsi a telek és a magassággal kell pótolni. Az egyemeletes csak éppen felülemelkedik az utca porából, de nem terjed fölfelé. Van itt a telken bőséges hely, báró ur; egy emeletes is elférünk kényelmesen.

Mayerhoffer megkezdte a palota építését, amellyel 1756-ban el is készült. Azóta áll itt, a Piarista-utca 2. alatt, ez a díszes ház. Száznál is több esztendő óta a pesti paloták doyenje...

A Péterffy-palota valóban egyike volt a hajdani Pest legszebb barokkstílusú épületeinek. Vas-kosaras ablakai, faragott fülgyfalukapuja remekbékérméskő-erkélye ma is ott pompázik; szinte érezzük, milyen nehezen tartja vállán a szakállas két költőt. Ha ezek az óriások beszélni tudnának!

A LEGRÉGIBB PESTI HÁZ

Kétszáznegyven karácsonyt „élt” meg a Piarista utca 2. szám

1936. szeptember másodikán volt kétszázötven éve, hogy Savoyai Jenő, „Prinz Eugen der edle Ritter” csapatai visszafoglalták a törököktől Budavárát és ezzel a Duna balpartján elterülő, javarészt mocsaras és homokos területet is boldoggá tették.

A visszafoglalás kétszázötvenedik évét nagy parádéval ünnepelte meg Buda és Pest. Csak éppen Pest hálátlanul megfélemedezett valamiről! Valamiről, ami pedig egyetlen korabeli tanuja a török uralom utáni életnek: egy kis házról. Egy épület-ről, — amely csak ma látszik kicsinek, mert valamikor palotának számított — nem emlékeztek meg az ünnepségek során.

Pedig ha ez a ház: a Piarista-utca 2. szám — beszélni tudna! De azok a regénybeillő történetet tudna elbeszélni nagy urak vagyonszerzéséről, versengéséről, grófi szerelmekről, kártyacsatákról, főúri táncmultságokról és... a szívszűrés nagy királyról, az orvos, Mária Teréziának „ittvaló lakosáról” az udorsbáliek szerzőlőtti nagy kedvtöltésére és még nagyobb tisztosságra...

Őt esztendő előtt — 1931. októberében — megírták ugyan az újság a Piarista-utca kettősről, hogy a benne levő Kriszt-ünnepi már azazéves, de ki beszélt valaha is arról, hogy ez a ház „emlékezik” még Budavár visszafoglalásának az idejére.

Az emeletes kis épület a hatalmas modern palotasorok közé építve olyan, mintha játékház lenne csokoládéból. Szerény és csendes, mint a régi világ emberei. Szinte szegénylősen lapul meg három lépcsőfoknyira sülyedve Pest város mai szintje alá.

Vért vassal kiharapozott, faragott tölgy-kapuja boltíves „Einfuhrt”-ba vezet. Az öreg ház nem szívesen tárja ki a múlt titkait, de a ma krónikása beszédre kényszeríti.

I. Lipót őfelsége — a régi házacska nagy tiszteletudással emlékezik — és a Szent Liga hatalmai Lotharingiai Károly herceget bizták meg a török elleni hadak vezérletével. A herceg minden nemzet fiait bevette a Buda felszabadítására induló seregbe. A győzelmes farszavás után újabb gondja támad a császárnak: telepéseket kell hoznia Budára — Pestre. Lehetőleg olyanokat, akik értenek a katonáskodáshoz. Osztogatják hát a telkeket; aki kér, az kap.

Az első tulajdonos: egy kvietált katona

Volt a várvidék sereg katonái között egy Brian Mórict nevez. Letelepülési szabványát nagy örömmel vették. A pesti homokszivatag kél, a Duna szomszédságában osztották ki a részére telket, tizenkét lépés a szélessége és százhusz lépés a hossza.

A magisztrátus a telket ingyen adta, csak azt kötötte ki, hogy a tulajdonos záros határidőn belül házat építsen. Brian uram „törököt fogott”. Van szép telke, gyönyörű kilátás a széles, hompolygó Dunára, de építeni nem tud. A háboru végeztével elbocsátották a hadseregéből, megszűnt a zsold és mindazok a jövedelmek, amelyek a hadrakelt sereg katonáit megillették. A magisztrátus türelmesen várt egy ideig, hogy Brian felépítse házat, de amikor csak késett az építkezés, felszólították, hogy határidőn belül hozza tető alá a házat. Brian szaladgált fűhöz-fához, hogy pénzt szerezzen. Ismerősei tanácsára Proberger Jakabhoz fordult, ettől kért kölcsönt, aki rendelkezésére is állott, úgy, hogy mégis csak

elkészült a kiosztott telken a házacska. Nem sokáig volt háziulajdons Pest városában Brian Mórict, mert Probergernek nem tudta fizetni a kamatokat. Dobra került a ház telekkel együtt. Az árverésen Proberger Jakab vette meg.

A második gazda: a városbíró

Proberger Jakab uram az akkori Pest városbírája volt. Pásztor Mihály: Buda és Pest a török uralom után című nemrég megjelent művében azt írja, hogy a város legtehetősebb és legtekintélyesebb polgára volt Proberger, aki szintén Savoyai Jenővel jött az országba mint tábori felcser, vagy mondjuk ki magyarul: mint érvágó borbély. Ő is ugy telepedett le, mint többi várvidék bajtársa. Szerencsésebb és ügyesebb volt, mint azok és alig öt esztendő után Pest város bírájává lett.

Proberger Jakab gyűjtötte az ingatlanokat. Ami eladóról csak tudomást szerzett, azt megvásárolta. A felcserességgel felhagyott. Mindenesetre van egy óriási érdeme, amelyért most is áldják: ő tanította meg Budapestet sörivásra. A várvidék katonák, akiknek javarésze külföldi létére otthon megszokta a „sörital”-t. Pest is vágyakozott a kellemes, keserű itálra és Proberger, helyes érzéssel, serfőzésre adta magát. Megtanulta ezt a nem könnyű mesterséget és egy napon a városbíró végleg felcsapott serfőző mesternek.

„Serfőzde” lesz a katonatelken

Az új mesterség kitűnően jövedelmezett, Proberger egyre jobban vagyonsodott és ami ezzel már akkor együtt járt, hatalmasodott is. Előbb a Váci-utcában főzte az italt, majd áthelyezte serfőzdéjét az ujonnan szerzett Piarista-utca kettő szám alatti telekre.

Milyen csodálatos játéka a véletlennek: ma is sőt mérnek ebben a házban! De mi minden is történt addig, amíg a serfőzdéből — söröző lett?

Pest városra lassan-lassan fejlődésnek indult. Egyre-másra jönnek a telepések, sőt a magyar uricsaládok is felfigyelnek az új városalakulásra. Amikor pedig a császári kancellária is letelepül osztrák tisztviselőivel Pest-Budára, divatbajon a Dunán melletti kettős város.

Ekkoriban került Pestre a vagyonáról és gavalériájáról messzeföldön híres Grassalkovich-familia, amelynek egyik tagja Antal, a Hatvani-utca-ban (a mai Kossuth Lajos-utca) emeletes palotát

UJSÁG-IBUSz karneváli cserevonata a Francia- és Olasz-Rivierára

NIZZA, MONTE-CARLO, SAN-REMO, BORDIGHERA

225

1937 január 31-től február 14-ig, teljes ellátással, utiköltséggel oda-vissza, kirándulással, tribünjeggel a nizzai karneváli felvonulásra, utközben étkezés az étkezőkocsiban

Felvilágosítás és jelentkezés az **UJSÁG UTAZÁSI IRODÁJÁBAN** Erzsébet-körút 43. Telefonszám 1-316-28

pengőtől

A SZEMPILLÁKAT KÉT-
SZER OLY HOSSZUNAK
tünteti és selymes fényes-
nek mutatja, mélytűző
szemeket varázsol a

Yesso-Nenna
Abszolút ártalmatlan.
Esző könny nem viszi le.
Mindenképp kapható.

Miről regélnék a tífánok

Elmondanák az akkori idők ma már alig ismert történetét. Beszelnének azokról a ragyogó bálakról, amelyek az erkélymögötti hatalmas, freskós termekben lezajlottak. Kitudódnának a szerelmek, amelyek a gretchen-hajonatos kisasszonykák és a krézlis frakku arszlánok között szövődtek, hogy boldog, vagy boldogtalan házasságokba torkolllanak.

Büszkén beszélnek el ezek a költőnők azt a csodálatos órát, amikor a vállukon nyugvó erkélyen pihent meg és onnan tekintett át az úrpádkorabeli belvárosi plébánia-templom tornyára — Mária Terézia királynő, Ó császári és királyi felsége; aki Pestre hűséges magyarjaihoz vendégségbe jövet a Péterffy-palotát választotta szállásul.

Ki volt akkor a palota gazdája? Nincs rá adat. Egyesek szerint még Péterffy bárók voltak itt az urak, mások úgy tudják, hogy akkor már az ellenlábás Grassalkovich-familia volt a gazda. Sajnos, erről ma már hiteles adatot nem tudtam megszerezni.

Eötvös József báró apjái lesz a ház

Később a Lilién bárói család lett a palota, amint ezt egykoru okmányok és a százhagyomány is bizonyítják. Lilién bárók közelről érdeklők a mai nemzedéket is. Hohenbrucki Lilién József báró, mint császári generális került Magyarországra és nőül vette Szapáry Pál gróf egyik leányát. A Szászországból idekerült tábornokbáró katonai érdemeiért 1805-ben magyar indigendust kapott és egykettőre szerelmese lett a magyar földnek.

Ercsi melletti birtokán nemcsak gabonát termel, hanem ipari növényeket is, amelyeket saját gyárában dolgoztat föl; nagyon sokat tanultak tőle a magyar földbirtokosok. Így jut Lilién báró szorosabb összeköttetésbe a magyar arisztokráciával és ismerkedik meg az Eötvös családdal. Leánya, Anna baroness ahhoz az Eötvös Ignáchoz megya nőül, akinek a fia: Eötvös József báró.

1800 körül ismét gazdát cserél az egykori bárói palota.

Görög kereskedő az új házigazda

Pest város fejlődésével fellendül a kereskedelmi élet is. Sok görög került a Duna mellé, hogy itt a hajózást kihasználva fejtsen ki kereskedelmi tevékenységet. E görögök sorában került Pestre egy Matzenka Konstantin nevű kereskedő. Az egyes görög egykettőre megtollasodott, meg is nősült és nejeinek, Sturovsky Ilonának az esküvő napjára prezentálta az erkélyes Piarista-utcai palotát, amelyet ifjú férjhez illően parádéba is ültetett. A ház oromzatára kőből faragott nagy virágkosár került, amelyet játszadozó amorettek vesznek körül.

Talán tíz évig élt boldog házasságot a palotában Matzenka Konstantin, amikor 1805-ben magához szökött az Ur. Özvegye csak rövid ideig hordta a gyászlatyolt és két év múlva férjhez ment egy másik göröghöz, apádiai Grabovszky Atanázhoz, akit még férje életében ismert meg, mint derék, tisztességes, jóra való embert.

Nagy élet indult meg a Grabovszky kurján. Parádés ünnepek egymást követik, egyik vendég a másik után jár a házhoz. Grabovszky uram így akarja életpárjával, a szépséges és művelt Ilonával elfelejtetni az első férjét. Hiába azonban minden igyekezete: az új asszony nem tud felejtetni és naponta átjár a palotától alig ötven lépésnyire fekvő görög temetőbe (a mai Görögudvar alatt terült el ez a temető a Galamb-utca 2. számú ház udvarán), hogy jámbor lélekkel ott mondja el, fogadalmához hűségesen, napl imádságát elhunyt férje lelki üdvéért.

Átok ül az egykori palotára

Nem is vigasztalódott meg sohasem Grabovszkykné, 1823-ban behalt első hitvese utáni bánatába. Odatették Matzenka Konstantin porhüvelyé mellé a görög temetőbe.

Három évig gyászolta feleségét Grabovszky Atanáz, azután újra megnősült. Feleségül vette Stang Annát. De mintha átok ül volna az egykori Péterffy palotán; Stang Anna három esztendővel az esküvő után odakerült az első asszony mellé a temetőbe.

Grabovszky Atanáz porig sujtva gyászolta mind a két feleségét és többé nem nősült meg. Nem volt bátorsága hozzá.

A kegyes életben keresi a vigasztalást: szegényeket istápol, minden ténykedése abban mérül ki, hogy jót cselekedjék. Így lett a gyámjára Ballassa Gyulának, akit nevelőbe magához vett.

A gyámfiu méltónak is bizonyult nevelőapjához, mert szorgalmas és derék viselkedésével magasivvelésű pályát futott be: igazgatója lett az akkori Egyesült Fővárosi Takarékpénztárnak. Fia: Ballassa Gusztáv a Földbirtokrendező Bizottságnak ma is egyik aktív bírja.

Ujra a sör lesz az ur a palotában

1831-ben elhalt Grabovszky Atanáz. Halála után a palotát többen örökölték, köztük volt Ballassa Gyula, egykori nevelt fia is. Az örökösök éppen azon gondolkodtak, mi történjék az ingatlanai, amikor megbizottjukat felkereste egy Kriszt Ferenc nevű borkereskedő.

Kriszt Ferencnek Budafokon volt borpincéje, azonkívül nagyobb terjedelmű szőlője, úgy, hogy igen vagyonos embernek számított. Az öreg Kriszt, ügyes üzletember léte, már régebb időtől fogva azt szerette volna, ha valahol a pesti Dunapart mentén raktárat tud szerezni, hogy hajón érkező borait kevés fuvarköltéssel tudja raktárba szállítani. Mikor meghallotta, hogy Grabovszky — az első dunaparti palota gazdája — elhalt, arra számított, hogy az örökösök tudnának az ingatlanon és 1831. nyarán felkereste a Piarista-utca 2. számú házban lakó egyik főörököst.

— Kriszt Ferenc borkereskedő vagyok — mondotta. — Szeretném megvenni ezt a házat. Mi az ára?

A váratlan ajánlatot nem vette komolyan a háztulajdonosok megbizottja s csak úgy félvállról ezt felelte:

— Drága lesz ez Kriszt uramnak!
— Was kost das Haus? — folytatta rendületlen nyugalommal Kriszt Ferenc.

A háztulajdonosok megbizottja mereven ránézett Krisztre és egy nagy számjegyet mondott, — akkorát, ami abban az időben óriási összegnek számított. Az összeg hallatára Kriszt Ferenc nem felelt. Benyult belső zsebébe, kivette onnan a bukszáját, letette az asztalra és kiszámolt belőle egy csomó bankjegyet:

— Den Rest werde ich morgen früh bringen...
Igy került a Kriszt-család birtokába az egykori Péterffy-bárói palota száz év előtt. Ma is a Kriszt leszármazottaké...

Az egykori Péterffy-palota eddig szóló történetének megírásában nagy segítségemre voltak: Budó Jusztin dr. székesfővárosi főlevéltáros kutatásai, Tialiosz Fülöp görög egyházi titkár anyakönyvi adatai és főtisztelendő Friedrichkeit József dr. piarista rendi páter, könyvtáros utbaigazitásai, de attól az időponttól kezdve, hogy Kriszt Ferenc lett az ur a portán, csupán százhagyományok és emlékezések állnak rendelkezésre.

„Vendéglő Buda városához”

Annyi bizonyos, hogy száz év előtt már „beszálló vendéglő” volt a mai Piarista-utca 2. számú házban, a száznegyven év előtti bárói palota épületének földszinti traktusában. Kriszt Ferenc falat törtétt az utcára (a Galamb-utca és Piarista-utca szögletére) és kiakasztotta a cégéret: Vendéglő Buda városához. Az új vendéglő egykettőre kedvelt helye lett a pesti uraságoknak.

Hamarosan megszerették a gazdát, aki, ellentétben az addig szokásos Sauerwald modorral, udvarias, előzékeny és barátságos volt vendégeihez.

A városbázi uraknak második otthona és hivatali helyisége lett a vendéglő és nem egy fontos ügy, várospolitikai esemény intéződjött el a „krigli” és „scill” sörök hörpintgetése mellett.

Az épület emeleti traktusának csak a Piarista-utcára néző oldala maradt család lakás, míg az épület többi helyiségéből vendégszobák alakultak. Az urasági kocsiszin és istálló is a beszálló vendégeké lett. Később megváltozott ez is.

Az öreg Kriszt halála után többen örökölték az ősrégi palotát. Két Kriszt-leány maradt: az egyik nőül ment Trautmann Henrik kereskedelmi iskolai főigazgatóhoz (aki nemrég hunyt el), a másik pedig egy biztosító társaság igazgatójának lett felesége. Ez is özvegyesre jutott: ma is itt lakik a ház első emeletének egyik lakásában.

Kik a gazdák ma?

A mai tulajdonosok ugyancsak Kriszt-leszármazottak. Négy gazdája is van jelenleg az egykori Péterffy-palotának:

Vajda Ákos dr. a Pesti Hazai Takarékpénztár igazgatója,

Vylder Tivadar ugyanennek a pénzügyi intézetnek cégvezetője,

Trautmann Ferenc téglaipari igazgató és Trautmann Aranka.

A lakók közül sokan ott születtek a házban. Sok olyan lakója is van, akinek az apja, sőt a nagypapa is itt látta meg a napvilágot.

Huszonegy lakás és műhely van most a házban. A házbérek talán egyedülállóak a város belterületén. Háromszobás lakás ára havi nyolcvan pengő, kétszobásé ötven és az egyszoba konyhás lakásokért napi egy pengő bért fizetnek a lakók. „Összkomfortos” lakást hiába keresünk az egykori Péterffy-palota utódánál: nincs. Csak egyetlen lakásban találjuk meg, az első emeleten lévő ötszobás lakásban, ahol Vajda igazgató lakik és ahol valamikor Mária Terézia járt vendégségben. Ezé a lakásé az erkély is.

A többi lakónak: Keizer Jánosnének, aki Kriszt-leány, Baross Béla fogtechnikusnak, Weisel Károly idegenvezetőnek, Szurdai Mihály tisztviselőnek, ifj. Osvát Gyula ötvösnek, Szabó Ottó himzőműhelytulajdonosnak, Berkes Jenő lakatosnak, Dull Ferenc cipészmasternek, Cavalloni Rezsóné fűszerkereskedőnek és Malik Ferenc házmasternek nem jutott semmi a modern kor technikai vívmányaiából. Eppen úgy, mint a hetvenen felüli Sztrukta Józsefnek sem, aki már több, mint fél-század esztendeje éli életét a városrendezés következtében mostoha sorsra jutott egykori barokk-palotában, amely kétségtelenül egyike a főváros építészeti remekeinek...

SZÜCS NÁNDOR

A legjobban értesült szakujtságot — minden szakember olvassa és járattja!

BIZTOSÍTÁSI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAPOK

E lap 49 évi fennállása alatt fényesen beigazolta szükséges és nélkülözhetetlen voltát és méltán rászolgált arra a hatalmas pártfogásra, melyben a szakkörök részesítették és hivatalból is ajánlották. A lap a legjobban értesült szakujtságot, amely pontosan beszámol a biztosító intézetek működéséről, közli a kinevezéseket, előléptetéseket, fontosabb biztosítási pereket, belföldi eseményeket és káreseteket. A lap mindig friss, mindig változatos s hasznos, mert aki állást vagy tisztviselőt keres, az leghamarább e lapnál érhet célt.

A lap rendes, állandó rovatai:

ÜZLETI SZEMLE: az összes intézetek forgalmának, mérlegeinek ismertetését, megbírálatát foglalja magában.

TÖRVÉNYKEZÉS: a biztosítás és pénzügyi judicatura, külföldi államok törvényhozási mozgalmái és egyéb idevágó szakkérdések megvilágítása.

NAPIHIREK: aktuális bel- és külföldi fontosabb események ismertetése.

KÖZGAZDASÁG: az elmúlt hét közgazdasági eseményeinek bőséges ismertetése és megbeszélése.

KÜLFÖLD: rovata páratlanul gazdag — úgy értesülések, valamint a külföldi biztosítóintézetek eseményei ismertetésében.

ELŐFIZETÉSI ÁRA EGÉSZ ÉVRE 20 PENGŐ

Minden számban aktuális önálló cikkek vannak a szakma összes ágazataiból s ezenkívül a lapot még két külön rovat is: „Tisztviselők ügyei” és a „Biztosítási jogi Szemle” teszik nélkülözhetetlenné. A lap mindig pártatlan, magas színvonalú, terjedelmes. A kiadóhivatal biztosítási kérdésekben, keresetekben ingyen ad felvilágosítást és utbaigazítást.

Magyar Biztosítási Évkönyv legújabb kötete 12 P.

Kérjen mutatványszámot a kiadóhivaltól:

BUDAPEST, VI., VÖRÖSMARTY-UTCA 43.